

Bài Học 13 * 22 Tháng 3 – 28 Tháng 3

Giá Của Sự Làm Môn Đồ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Lu-ca 12:49-53; Phục truyền 21:15; 1 Cô-rinh-tô 9:24-27; Ma-thi-ơ 18:8, 9; Giăng 14:1-3; Hê-bơ-rơ 11:32-12:4.*

Câu Gốc: “Sự trông cậy của chúng tôi về anh em thật vững vàng; vì biết rằng bởi anh em có phần trong sự đau đớn, thì cũng có phần trong sự yên ủi vậy” (2 Cô-rinh-tô 1:7).

Trong lịch sử, hằng triệu tín đồ vô danh hy sinh sự sống mình cho Đấng Christ. Họ bị tù đầy, hành hạ, và bị giết. Hằng triệu người đã lựa chọn để mất việc, bị nhạo báng, bị đuổi ra khỏi nhà, bị đau khổ vì những cuộc bắt bớ đạo hơn là xây dựng lại Đấng Christ. Chỉ có Đức Chúa Trời biết đầy đủ câu chuyện về sự đau khổ của những người trung tín với Ngài.

Lẽ dĩ nhiên, Phao-lô đã nói trước, “Vả lại, hết thảy mọi người muốn sống cách như đấng trong Đức Chúa Giê-su-Christ, thì sẽ bị bắt bớ” (2 Ti-mô-thê 3:12). Và Phi-e-rơ cũng nói, “Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chơn Ngài” (1 Phi-e-rơ 2:21).

Một số giảng sư hứa một đời sống thành công và giàu có. Nhưng có xe hơi mắc tiền và giàu có thì không phải là phần thưởng cho tín đồ.

Vào lúc cuối cùng, chúng ta có thể chắc chắn rằng giá để đi theo Đấng Christ thì không đáng gì so với phần thưởng lớn đang chờ đợi chúng ta trên thiên đàng.

Hãy Tính Giá: Thứ Nhất Trong Danh Sánh

Xin nghiên cứu Lu-ca 12:49-53; 14:25, 26; và Ma-thi-ơ 10:37. Chúng ta hiểu những lời nói nặng này thế nào? Đức Chúa Giê-su nói gì với chúng ta ở đây?

Các xướng ngôn viên đài truyền hình ngày nay có lẽ sẽ nói một câu chuyện về sự bê bối từ những câu này trong sách Lu-ca. Câu chuyện có thể như sau, “Nhà lãnh đạo tôn giáo nổi tiếng Giê-su của Na-xa-rét khuyến khích gia đình ghét nhau trong bài giảng chiều nay. Các chuyên viên so sánh lời nói của ông hôm nay với những lời nói trong quá khứ về sự khuyến khích mối tương giao yêu thương với láng giềng và kẻ thù. Họ tự hỏi đây có phải là sự thay đổi về chính sách không. Những ý kiến khác gợi ý là bán tất cả mọi sự và dâng tiền lời cho phong trào Giê-su. Hãy chờ để coi những sự phát triển thêm.”

Một sự nghiên cứu Kinh Thánh sâu hơn cho thấy chữ *ghét* được dùng thế nào để làm những điều Đức Chúa Giê-su nói rõ ràng hơn. Phục truyền 21:15 thảo luận luật Môi-se về người có nhiều vợ. Bản King James dịch là “yêu người này và ghét người kia” về những bà vợ. Môi-se muốn nói là nếu người chồng thích vợ này hơn những người vợ khác, thì ông không thể bỏ những người ông thích ít hơn. Bản Kinh Thánh Do Thái và New American Standard dùng *yêu* và *không yêu*. Thật rõ ràng, nghĩa đúng là trình độ khác nhau của yêu. Vậy thì, *ghét* có nghĩa là “yêu ít hơn.” Ma-thi-ơ 10:37 dường như hỗ trợ ý tưởng này.

Ý của Đức Chúa Giê-su thì giản dị, nhưng cũng đầy đủ ý nghĩa. Bất cứ khi nào gia đình trở nên quan trọng hơn Đấng Christ, thì Đức Chúa Giê-su không còn là Chúa nữa. Nói cách khác, không thể làm tôi nhiều chủ. Nhưng những liên hệ đó nhận được sức mạnh từ một nền tảng vững vàng. Đó là yêu Đức Chúa Trời trước hết và trên hết mọi sự. Chúa không chấp nhận đứng hàng thứ hai cho bất cứ điều gì. Làm môn đồ đòi hỏi giá cao nhất: 100 phần trăm trung tín với Đấng Christ, không được ít hơn!

**Làm thế nào chúng ta đặt Đấng Christ trước tất cả mọi người, ngay cả gia đình?
Làm điều này nghĩa là gì? Có vài kết quả gì khi làm như vậy?**

Vác Thập Tự Giá Mình

Làm môn đồ nghĩa là bạn chấp nhận Đấng Christ là Đấng Cứu Thế và Chúa của mình. Theo Đức Chúa Giê-su nghĩa là bạn sẵn sàng kinh nghiệm cùng sự đau khổ như Đấng Christ đã chịu. Vậy, chúng ta phải thành thật khi trình bày sứ điệp của mình. Chúng ta phải dạy lẽ thật vinh hiển của sự công bình bởi đức tin, sự tha thứ của Đấng Christ, sự Chúa sắp tái lâm, những điều tuyệt vời về thiên đàng, và ân điển của Đức Chúa Trời.

Nhưng nếu tín đồ muốn giảng dạy sứ điệp toàn diện của Đức Chúa Trời, họ không thể bỏ qua việc vác thập tự giá. Thật đáng buồn, một số tín đồ sai lầm khi nghĩ rằng giảng sứ điệp kêu gọi người ta hành động là duy luật. “Ân điển của Đức Chúa Trời đã làm tất cả. Và họ khoe khoang nói loài người không cần làm gì cả trừ việc giơ tay nhận lãnh.” Nhưng Đức Chúa Giê-su không đồng ý.

Xin đọc Ma-thi-ơ 16:21-25; Lu-ca 21:12-19; Giăng 15:17-20; và Giăng 16:1, 2. Chúng ta học được gì từ những câu này về giá của sự đi theo Đức Chúa Giê-su?

Trước khi chịu phép báp-têm, mỗi thí sinh nên hiểu Đấng Christ đã cho họ một thập tự giá. Không có thập tự giá, người đó không thể trở thành môn đồ của Ngài. Điều này có làm hư niềm vui về sự theo đạo không? Lời hứa là người ta có đời sống không rắc rối có làm tăng niềm vui không? Sự theo đạo cất tín đồ khỏi gánh nặng tội lỗi. Nhưng điều đó không cất họ khỏi những trách nhiệm của sự làm môn đồ. Mang danh Đấng Christ và bày tỏ sự lựa chọn qua phép báp-têm, mỗi tín đồ phải biết rằng sự làm môn đồ có giá phải trả. Nhưng có gì thế gian dang hiến làm điều Đấng Christ cho không đáng giá chăng? Không có gì cả.

Khi nào là lần chót bạn vác thập tự giá của mình? Kinh nghiệm đó thế nào? Bạn học được gì từ kinh nghiệm đó có thể giúp những người khác?

Câu Trả Lời Về Kỷ Luật

Hãy nghiên cứu những câu sau đây: Lu-ca 14:31-33; 1 Cô-rinh-tô 9:24-27; Hê-bơ-rơ 12:1-4; và 2 Phi-e-rơ 1:5-11. Những câu này nói gì với chúng ta về đời sống của một môn đồ? Bạn có kinh nghiệm thực tế thế nào về những gì Kinh Thánh nói ở đây?

Giá của sự làm môn đồ đòi hỏi kỷ luật. Mọi sự tưởng tượng, mọi giấc mơ hay mục đích, và mọi sự ước muốn *phải* dâng cho Đấng Christ. Mọi sự chúng ta làm chủ, mọi tài năng và khả năng, và mọi thứ có giá trị *phải* ở dưới mạng lệnh của Đấng Christ. Những gì chúng ta không dâng cho Ngài có thể trở nên thần tượng. Vật đó có thể dẫn chúng ta đi lạc hướng.

Đấng Christ ban cho chúng ta quyền lực để chiến thắng sự yếu đuối của bản tính chúng ta. Mỗi khẩu thích, cảm xúc, và sự ước muốn có thể ở dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh.

Hãy để ý thí dụ mà Phao-lô dùng trong những câu hôm nay. Không một vận động viên nào đặt chương trình để chạy chậm hơn, nhảy thấp hơn, hay liệng ngắn hơn. Cũng vậy, không tín đồ nào nên nhìn lại đằng sau. Điều này đúng khi “cuộc chạy” là điều gì vĩnh cửu.

“Những người chạy bỏ tất cả mọi thứ làm vướng bận họ. Bởi kỷ luật nghiêm trọng và liên tục, họ rèn luyện bắp thịt để có thể thúc đẩy quyền lực của họ tới giới hạn lớn nhất. Quan trọng hơn nữa đối với Cơ Đốc nhân để cũng làm như vậy, khi mục đích của họ là tới được thiên đàng! Cơ Đốc nhân phải đem khẩu thích và sự đam mê dưới sự điều khiển theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Cơ Đốc nhân đừng bao giờ để sự chú ý của mình chỉ tập trung vào sự giải trí, sự quyến rũ hay tiện nghi của thế gian. Tất cả các thói quen và đam mê phải ở dưới kỷ luật. Với sự dạy dỗ của lời Đức Chúa Trời và sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, họ phải luôn luôn nắm dây cương của sự kiểm soát.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 311.

Hãy Nghiên Cứu Giá Phải Trả

Thương mại nghiên cứu các dự án đề nghị bằng cách nghiên cứu giá phải trả. Thí dụ, những dự án có đem lại lợi tức không? Và tiền lời có xứng với tiền chi ra không? Một cách đo lường khác là dự án đó tiếp tục đem lại lợi tức trong bao lâu?

Phần thưởng của sự làm môn đồ cũng có thể đo lường qua sự so sánh với giá phải trả. Những giá này có thể gồm có sự cảm xúc đau khổ, sự hy sinh xã hội, sự hành hạ thể xác, mất tiền của, tù đày, và chết. Mỗi người muốn làm môn đồ, nên trước hết nghiên cứu cẩn thận những thứ mình đầu tư.

Ma-thi-ơ 18:8, 9; Lu-ca 6:35; và Phi-líp 2:3 nói gì với chúng ta về một số giá của sự làm môn đồ?

Lu-ca 18:28-30; Giăng 14:1-3; và Khải huyền 22:1-5 nói gì về những lợi lộc?

Chắc chắn giá để đi theo Đức Chúa Giê-su có thể cao. Có thể đó là giá cao nhất mà một người phải trả. Một người nên hỏi giá đó có thực tế cho đức tin của mình và cho sự đi theo Đấng Christ không. Có thể phải trả bằng tất cả mọi sự mình có.

Nhưng có một điều chắc: bất cứ điều gì chúng ta được ở đời này, bất cứ điều gì chúng ta làm ở dưới đất, bất cứ điều gì chúng ta làm cho mình, chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn. Một ngày nào đó nó sẽ biến mất vĩnh viễn.

Nhưng những gì chúng ta được qua Đức Chúa Giê-su là sự sống đời đời trong một thiên đàng và đất mới. Điều đó có giá trị rất nhiều hơn bất cứ và tất cả những gì thế giới có thể dâng hiến cho chúng ta.

Hãy suy nghĩ về tất cả những lạc thú, tất cả sự vui mừng và điều tốt của thế giới ngày nay. Chúng là gì so sánh với cuộc sống vĩnh cửu với Đấng Christ? Làm thế nào chúng ta học để luôn luôn nhớ sự khác biệt quan trọng này? Tại sao điều đó quan trọng để chúng ta nhớ?

Sự Sống Lại Tốt Hơn

Xin đọc Hê-bơ-rơ 11:32–12:4. Những câu này nói gì với bạn về giá phải trả và phần thưởng của sự làm môn đồ?

Một tư tưởng mạnh mẽ được bày tỏ ở đây. Câu này đã nói lên điều đó, “Có người đồn bà đã được người nhà mình chết sống lại, có kẻ bị hình khổ dữ tợn mà không chịu giải cứu, để được sự sống lại tốt hơn.” (Hê-bơ-rơ 11:35).

Dù sao, vừa là môn đồ vừa là người đào tạo môn đồ nghĩa là chỉ có một điều, “Sự sống lại tốt hơn.” Chúng ta đi theo Đấng Christ vì chúng ta có lời hứa và hy vọng sự cứu rỗi và một đời sống mới trong một thế giới mới. Đời sống mới này không có tội lỗi, đau khổ và sự chết. Đồng thời, chúng ta được ban cho niềm hy vọng và lời hứa này vì sự sống, sự chết, sự sống lại, và chức vụ thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Giê-su. Vì lý do này chúng ta có thể chỉ cho những người khác về niềm hy vọng và lời hứa đó. Vào lúc cuối, trước khi cuộc chiến ác đấu tranh chấm dứt, chúng ta sẽ phải đối diện hoặc là sự sống lại thứ nhất hay sự sống lại thứ hai với những kẻ ác. Chúng ta biết chắc sự sống lại nào tốt hơn. Và chúng ta phải hướng dẫn những người khác đến điều đó.

Mùa gặt đã sẵn sàng. Hàng triệu người đang chờ đợi để được kêu gọi làm môn đồ. Chúng ta đã được phước vì có Phúc Âm và sứ điệp ba thiên sứ của Khải huyền 14. Đây là sứ điệp cảnh cáo cuối cùng cho thế gian.

Chúng ta sẽ làm gì với những lễ thật chúng ta yêu mến rất nhiều? Vậy, chúng ta hỏi: những con gặt ở đâu? Những người sẵn lòng đến bên Đấng Christ và chia sẻ sự nguy hiểm ở đâu? Bạn có sẵn sàng chấp nhận lời mời của Chúa để làm môn đồ và làm người đào tạo môn đồ không, dù bạn phải trả bất cứ giá nào?

Hãy nghĩ về sự sống lại thứ nhất và sự sống lại thứ hai và hai điều này nghĩa là gì đối với bạn. Có điều gì quan trọng hơn là được sự sống lại “tốt hơn” và giúp những người khác cũng được nữa?

Thứ Sáu * 28 Tháng 3

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Lửa từ Đức Chúa Trời giáng xuống từ thiên đàng. Trái đất bị bể ra. Những vũ khí che giấu dưới lòng đất được phô bày. Những ngọn lửa bùng cháy từ những hố sâu trên đất. Đá cũng bốc cháy. Ngày đến cháy như lò lửa. Các thể chất trên đất bị tan chảy với lửa rất nóng – cả trái đất nữa – và những gì do con người làm ra đều bị cháy hết (Ma-la-chi 4:1, 2; 2 Phi-e-rơ 3:10). Cả mặt đất dường như một hồ lửa lớn, cháy bùng bùng. Đó là thời phán xét và sự chết cho những người ác. ‘Vì Đức Giê-hô-va có ngày báo thù, có năm báo trả vì có Si-ôn’ (Ê-sai 34:8).

“Những kẻ ác nhận được phần thưởng trên đất. Châm ngôn 11:31. ‘Mọi kẻ kiêu ngạo, mọi kẻ làm sự gian ác sẽ như rơm cỏ; Đức Giê-hô-va vạn quân phán’ (Ma-la-chi 4:1). Một số sẽ bị hủy diệt mau chóng, trong khi những kẻ khác chịu khổ nhiều ngày. Tất cả đều bị hình phạt ‘tùy theo những việc họ làm.’” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Great Controversy*, tr. 672, 673.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Dietrich Bonhoeffer, đã chết vì đức tin, viết trong quyển sách nổi tiếng *The Cost of Discipleship - Giá của Sự Làm Môn Đồ* (New York: Collier Books, 1963). Dưới đây là một vài câu trích dẫn từ sách đó. Những câu này phù hợp với các điều chúng ta nghiên cứu tuần này thế nào? “Đời sống cũ bị bỏ lại, và hoàn toàn đầu phục. Người môn đồ bị kéo ra khỏi chỗ thoải mái và an toàn để bước vào một cuộc sống hoàn toàn bất an (thật ra, vào sự an toàn trọn vẹn trong sự tương giao với Đức Chúa Giê-su)” – Tr. 62, 63, phỏng trích. “Nếu đi theo Đức Chúa Giê-su, chúng ta phải bước theo chắc chắn. Bước đầu tiên, sau khi được kêu gọi, cắt người môn đồ khỏi đời sống cũ.” – Tr. 66, 67, phỏng trích. “Thập tự giá được đặt lên mỗi Cơ Đốc nhân. Sự đau khổ đầu tiên cho Đấng Christ mà mỗi người phải kinh nghiệm là sự kêu gọi bỏ tất cả mọi sự của thế gian. . . . Khi Đấng Christ gọi một người, Ngài gọi họ đến và chết.” –Tr. 99, phỏng trích.